

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I DRŽAVE IZRAEL
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK I NA IMOVINU**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Države Izrael o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu sadržana je u odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 41/2001 – pročišćeni tekst i 55/2001 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja u bivšoj je SFRJ bilo rješavano bilateralnim ugovorima. Prekidom državno-pravnih veza s bivšom SFRJ te proglašenjem Republike Hrvatske kao samostalne i neovisne države, Ministarstvo financija poduzelo je aktivnosti kako ne bi došlo do usporavanja i narušavanja ukupne gospodarske aktivnosti Republike Hrvatske u razmjeni s inozemstvom.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i hrvatskim pravnim poretком. S druge strane, prilikom uspostave diplomatskih odnosa s nekim državama ugrađena je ugovorna klauzula o pravnom nasljedstvu prema ugovorima koje je sklopila bivša SFRJ, a s drugim je državama razmjenom diplomatskih nota dogovoren nastavak valjanosti ugovora. Time je Republika Hrvatska s nekim državama privremeno do sklapanja novoga, postigla sporazum o primjeni Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (Belgija, Češka, Danska, Italija, Kina, Mađarska, Nizozemska, Njemačka, Rumunjska, Slovačka i V. Britanija).

Republika Hrvatska sklopila je u proteklom razdoblju 47 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jest Model ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD).

Potpisivanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu između Republike Hrvatske i Države Izrael samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Države Izrael.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ugovorom između Republike Hrvatske i Države Izrael o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Državi Izrael, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Države Izrael, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Osim toga, važno je napomenuti da je u završnim odredbama ovog Ugovora propisano da će hrvatska društva u Državi Izrael imati isti status i pogodnosti kao i društva te države.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, za provođenje dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Države Izrael potrebno je što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu. S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE
I DRŽAVE IZRAEL O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK I NA IMOVINU**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Države Izrael o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, potpisan u Zagrebu, 26. rujna 2006. godine, u izvorniku na hrvatskom, hebrejskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

UGOVOR

IZMEĐU

REPUBLIKE HRVATSKE

I

DRŽAVE IZRAEL

**O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA
POREZA NA DOHODAK I NA IMOVINU**

Republika Hrvatska i Država Izrael

Želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu,

SPORAZUMJELE SU SE kako slijedi:

Članak 1.

Osobe na koje se primjenjuje Ugovor

Ugovor se primjenjuje na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.

Porezi na koje se primjenjuje Ugovor

1. Ovaj Ugovor se primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine političke podjedinice ili tijela lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu, na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupni iznos naknada i plaća koje isplaćuje društvo, te poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 (u daljnjem tekstu »hrvatski porez«)
 - b) u Izraelu:
 - (i) porez na dohodak i porez na dobit trgovačkih društava (uključujući i porez na kapitalnu dobit);
 - (ii) porez na dobit od otuđenja nekretnina sukladno Zakonu o porezu na nekretnine;
 (u daljnjem tekstu »izraelski porez«).
4. Ovaj se Ugovor primjenjuje i na sve iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima bitne promjene u svojim poreznim propisima.

Članak 3.

Opće definicije

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drugačije:
 - a) (i) izraz »Hrvatska« označava teritorij Republike Hrvatske kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska, u skladu s međunarodnim pravom (i zakonima Republike Hrvatske), vrši suverena prava i jurisdikciju;
 - (ii) izraz »Izrael« označava Državu Izrael i kada se koristi u zemljopisnom značenju obuhvaća teritorij nad kojim Vlada Države Izrael ima pravo ubiranja poreza, uključujući njezino teritorijalno more kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu, uključujući morsko dno i podzemlje na kojima Država Izrael, u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Države Izrael, vrši suverena prava i jurisdikciju;

- b) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Hrvatsku ili Izrael, ovisno o sadržaju;
 - c) izraz »osoba« uključuje fizičke osobe, društva i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - d) izraz »društvo« označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - e) izrazi «društvo države ugovornice» i «društvo druge države ugovornice» označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - f) izraz »međunarodni promet« označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja društvo čije se mjesto stvarne uprave nalazi u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - g) izraz «nadležno tijelo» označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Izraelu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - h) izraz »državljanin« označava
 - (i) svaku fizičku osobu koja je državljanin države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo, ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji vrijede u državi ugovornici;
2. U svrhu primjene ovog Ugovora u bilo koje vrijeme od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtijeva drugačije, ima značenje koje ima prema propisima te države za potrebe poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim zakonima te države ima prednost nad značenjem koje taj izraz ima prema drugim zakonima te države.

Članak 4. Rezident

1. Za svrhe ovoga Ugovora izraz »rezident države ugovornice« označava svaku osobu koja prema propisima te države u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekog drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu i svaku političku podjedinicu ili lokalno tijelo vlasti. Međutim, ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je prema odredbama stavka 1. fizička osoba rezident objiju država ugovornica, onda se njezin status određuje na ovaj način:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatra se rezidentom one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

- b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako u ni u jednoj državi nema prebivalište, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je osoba državljanin obje država ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju ovo pitanje međusobnim dogovorom.
3. Kad je sukladno odredbama stavka 1. pravna osoba rezident objiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom one države ugovornice u kojoj ima mjesto stvarne uprave.

Članak 5. Stalna poslovna jedinica

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz »stalna poslovna jedinica« označava stalno mjesto poslovanja preko kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje posebno:
 - a) mjesto upravljanja;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili neko drugo mjesto na kojem se obavlja iskorištavanje prirodnih bogatstava.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt smatraju se stalnom poslovnom jedinicom samo ako traju dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, smatra se da izraz »stalna poslovna jedinica« ne uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;
 - b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koje obavlja drugo društvo;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu provođenja bilo koje druge djelatnosti pripremnog ili pomoćnog značenja za društvo;

- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u točkama od a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba – koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6. – djeluje u ime društva te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za društvo, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.
 6. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja preko posrednika, generalnog komisionara ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.
 7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6. Dohodak od nekretnina

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina koje su smještene u drugoj državi ugovornici (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), može se oporezivati u toj državi.
2. Izraz »nekretnina« ima značenje prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripadci nekretnine, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koje se primjenjuju odredbe općih propisa o vlasništvu nad zemljištem, pravo plodouživanja nekretnine i pravo na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski i riječni brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva kao i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7.

Dobit od poslovanja

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo u onom iznosu koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. U skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka, kada društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju izdaci nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući tako nastale izvršne i opće administrativne troškove, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit koju treba pripisati stalnoj poslovnoj jedinici na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njene različite dijelove, stavak 2. nikako ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit, ali prihvaćeni način raspodjele mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Poslovnoj se jedinici neće pripisati dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovoga Ugovora, odredbe ovoga članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

Brodski i zračni prijevoz

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
2. Ako je mjesto stvarne uprave trgovačkog društva koje se bavi pomorskim prijevozom na samom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili, ako nema matične luke, u državi ugovornici u kojoj je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u poslovnom udruženju, zajedničkom poslovanju ili u međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
Povezana društva

1. Ako

- a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili
- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i trgovačkog društva druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni ili nametnuti uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit toga društva i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona dobit koju bi društvo prvoispomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit, ako ta druga država tu prilagodbu smatra opravdanom. Prilikom prilagođavanja iznosa poreza, uzimaju se u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a nadležna tijela država ugovornica mogu se međusobno savjetovati u cilju postizanja dogovora o prilagodbi iznosa poreza na dobit u obje države ugovornice.

Članak 10.
Dividende

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik dividendi, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5% bruto iznosa dividendi kad je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25% kapitala društva koje isplaćuje dividendu;
 - b) 10% bruto iznosa dividendi, neovisno od odredaba podstavka a), ako je stvarni korisnik dividendi društvo u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10% kapitala društva koje isplaćuje dividende u slučaju kad je potonje društvo rezident Izraela, a dividende se isplaćuju iz dobiti koja je podložna oporezivanju u Izraelu po stopi nižoj od uobičajene stope izraelskog poreza na dobit društava;
 - c) 15% bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene navedenih ograničenja.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz kojeg se isplaćuju dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrijebljen u ovomu članku označava dohodak od dionica, "jouissance" dionica ili "jouissance" prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, a koja je rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi isplaćuje dividende ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo na temelju kojega se dividende isplaćuju je stvarno povezano sa takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14., ovisno o slučaju.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može naplatiti nikakav porez na dividende koje isplaćuje to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjedovanje dionica na temelju kojih se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem koje se nalaze u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se isplaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. Kamate

1. Kamate nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve kamate mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik kamate, tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5% bruto iznosa kamata u slučaju kad su kamate nastale u državi ugovornici i isplaćene na svaki zajam bilo koje vrste koji je odobrila banka druge države ugovornice; i
 - b) 10% bruto iznosa kamata u svim drugim slučajevima.Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene navedenih ograničenja.
3. Neovisno od odredbama stavka 2., kamate nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice koji je njihov stvarni korisnik, oporezuju se samo u toj drugoj državi u mjeri u kojoj se takve kamate isplaćuju prodavatelju bilo koje industrijske, trgovačke ili znanstvene opreme ili drugih dobara koje je prodao na kredit.

4. Neovisno od odredaba stavaka 2. i 3., kamate nastale u državi ugovornici izuzimaju se od poreza u toj državi ako se isplaćuju u svezi bilo kojeg zajma koji je odobrila Vlada druge države ugovornice, uključujući njezine političke podjedinice i tijelo lokalne vlasti, Središnju banku druge države ugovornice ili zajma kojeg je odobrila, zajamčila ili osigurala ustanova za osiguranje ili financiranje međunarodnih poslovnih transakcija u mjeri u kojoj djeluje u ime druge države ugovornice.
5. Izraz »kamate« za potrebe ovoga članka označava prihod od potraživanja bilo koje vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo udjela u dobiti dužnika, a osobito prihod od državnih vrijednosnica i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama ili zadužnicama. Ugovorne kazne zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovog članka.
6. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj su te kamate nastale putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koja se kamate plaćaju su stvarno povezana s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14., ovisno o slučaju.
7. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj ta država, politička podjedinica ili lokalno tijelo vlasti ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira je li on rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je dugovanje na koje se kamate plaćaju nastalo, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
8. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika, ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanja na koje se kamate plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

Autorske naknade

1. Autorske naknade nastale u državi ugovornici, čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade mogu se također oporezivati u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to u skladu s propisima te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik autorskih naknada, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 5% bruto iznosa autorske naknade.
Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

3. Izraz »autorske naknade« za potrebe ovoga članka označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući *software* i kinematografske filmove, i svaki patenta, zaštitnog znaka, nacrti ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik autorskih naknada koji je rezident države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ostvareno pravo na autorsku naknadu putem stalne poslovne jedinice u toj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina na temelju koje se autorske naknade isplaćuju su stvarno povezane s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14., ovisno o slučaju.
5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj ta država ugovornica, njezina politička podjedinica, tijelo lokalne vlasti ili rezident te države. Međutim, ako osoba koja isplaćuje autorske naknade, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate autorske naknade, a takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos autorskih naknada, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje se takve naknade plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovoga Ugovora.

Članak 13.

Dobit od otuđenja imovine

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili drugih prava, čija se imovina sastoji izravno ili neizravno više od 50% nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari prodajom, razmjenom ili nekim drugim načinom raspolaganja, izravno ili neizravno od dionica u društvu koje je rezident druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo ako je rezident prvospomenute države imao u svom vlasništvu, izravno ili neizravno, u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju prije takve prodaje, razmjene ili načina raspolaganja, dionice s pravom na 10% ili više prava glasa u društvu. Međutim, u tom slučaju porez ne smije biti veći od 25% neto iznosa dobiti navedenih u ovom stavku.

Za potrebe ovog stavka, smatra se da neizravno vlasništvo uključuje, ali nije ograničeno na vlasništvo povezane osobe.

4. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretna imovina koja pripada stalnom sjedištu koje je na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretne imovine koja služi za korištenje brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
6. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2., 3., 4. i 5., ovog članka, oporezuje se samo u državi ugovornici otuđitelj rezident, ako je taj rezident stvarni korisnik imovine na temelju koje se ostvaruje dobit od otuđenja imovine.

Članak 14.

Samostalna djelatnost

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim ako ta osoba u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz »profesionalne djelatnosti« uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, te samostalne djelatnosti liječnika, odvjetnika, inženjera, arhitekata, stomatologa i računovođa.

Članak 15.

Nesamostalan rad

1. U skladu s odredbama članka 16., 18., i 19., plaće, naknade i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja od nesamostalnog rada koja rezident države ugovornice ostvaruje u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj kalendarskoj godini; i
 - b) primanja isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime; i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u drugoj državi.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

Članak 16.

Naknade članova uprave

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.

Umjetnici i športaši

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik, ili kao športaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako je posjet državi ugovornici bio većim dijelom, izravno ili neizravno, financiran iz javnih fondova druge države ugovornice, njezine političke podjedinice ili tijela lokalne vlasti.

Članak 18.

Mirovine

Ako drugačije nije propisano odredbama članka 19. stavka 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalan rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.

Državna služba

1. a) Plaće, naknade i druga slična primanja, izuzev mirovine, koje država ugovornica ili njena politička podjedinica ili njeno tijelo lokalne vlasti isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi za tu državu ugovornicu, njezinu političku podjedinicu ili za rad u njezinim tijelima lokalne vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
- b) Takve se plaće, naknade i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
 - (i) je državljanin te države; ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.

2. a) Mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica, njezina politička podjedinica ili tijelo lokalne vlasti ili se isplaćuju iz njihovih fondova za usluge obavljene za tu državu ili političku podjedinicu ili tijelo lokalne vlasti oporezuju se samo u toj državi;
 - b) Međutim, te mirovine se oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, naknade i druga slična primanja i mirovine koje se odnose na službu u svezi s djelatnošću države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili njezinog tijela lokalne vlasti.

Članak 20. Studenti

Plaćanja koje student ili vježbenik koji jest ili je neposredno prije posjete državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice, a koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo radi svog obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja proizlaze iz izvora izvan te države.

Članak 21. Ostali dohodak

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiran u članku 6. stavak 2., ako primatelj tog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostanu djelatnost u stalnom sjedištu koje se tamo nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. i članka 14., ovisno o slučaju.

Članak 22. Imovina

1. Imovina koju čine nekretnine navedene u članku 6., koja je u vlasništvu rezidenta države ugovornice, a nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Imovina koju čini pokretna imovina koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koje društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretna imovina koja pripada stalnom sjedištu koje na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Imovina koju čine brodovi i zrakoplovi, a koji se koriste u međunarodnom prometu i koju čini pokretna imovina što služi za korištenje tih brodova i zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 23.

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja

1. U slučaju Hrvatske, dvostruko oporezivanje se izbjegava na sljedeći način:

Kad rezident Hrvatske ostvaruje dohodak ili posjeduje imovinu koja se u skladu s odredbama ovog Ugovora može oporezivati u Izraelu, Hrvatska će odobriti:

- a) kao odbitak od poreza na dohodak toga rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Izraelu;
- b) kao odbitak od poreza na imovinu toga rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Izraelu.

2. U slučaju Izraela, dvostruko oporezivanje se izbjegava na sljedeći način:

Ako rezident Izraela ostvaruje dohodak ili posjeduje imovinu koja se u skladu s odredbama ovog Ugovora može oporezivati u Hrvatskoj, Izrael će (sukladno izraelskim propisima o odobrenju odbitka na inozemni porez, koji ne utječe na opća načela ovog stavka) odobriti:

- a) kao odbitak od poreza na dohodak toga rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Hrvatskoj;
- b) kao odbitak od poreza na imovinu toga rezidenta, iznos koji je jednak porezu na kapital plaćenom u Hrvatskoj.

3. Takav odbitak ne može, međutim, ni u kom slučaju biti veći od dijela poreza na dohodak ili na imovinu utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji su oporezivi u toj drugoj državi.

Kad se u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina što je posjeduje rezident države ugovornice izuzimaju od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak ili imovinu.

Članak 24.

Jednako postupanje

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici neće biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili obvezi ispunjavanja uvjeta povezanih s takvim oporezivanjem, ako se ono razlikuje ili predstavlja veći teret od oporezivanja i s njime povezanim uvjetima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito u pogledu prebivališta. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Stalna poslovna jedinica koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne smije u toj drugoj državi biti oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društvo te druge države koje obavlja iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava, zbog njihova građanskog statusa ili obiteljskih obveza, osobne odbitke, oslobođenja i umanjenja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavka 1., članka 11. stavka 8., članka 12. stavka 6., kamate, autorske naknade i druge naknade koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti toga društva, pod istim uvjetima kao da su isplaćene rezidentu prvoispomenute države. Slično, sva dugovanja društva države ugovornice rezidentu druge države ugovornice u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takva društva odbijaju se pod jednakim uvjetima kao da su ugovorena s rezidentom prvoispomenute države.
4. Društva države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, ne podliježu u prvoispomenutoj državi nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim uvjetima kojima podliježu ili mogu podlijegati druga slična društva prvoispomenute države.
5. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o članku 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 25.

Postupak zajedničkog dogovaranja

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obje država ugovornica imaju ili će imati za nju kao posljedicu oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovoga Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u unutrašnjem zakonodavstvu tih država ugovornica, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora pokrenuti u roku od tri godine od saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivno odredbama ovoga Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan, a ne može ga samostalno riješiti na zadovoljavajući način, ono će radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom nastojati naći rješenje u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice. Postignuti dogovor provest će se bez obzira na rokove predviđene unutrašnjim zakonodavstvom država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovoga Ugovora zajedničkim dogovorom. Ta se tijela mogu dogovarati o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno izravno komunicirati, uključujući zajedničke odbore sastavljene od njihovih predstavnika radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.
Razmjena obavijesti

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora i za sprječavanje porezne utaje ili izbjegavanje porezne obveze u svezi s porezima koji su predmet ovog Ugovora. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom na isti način kao i obavijesti dobivene prema domaćim propisima te države, te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) uključenima u postupak utvrđivanja ili ubiranja poreza, odnosno postupak ovrhe ili kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz ovog Ugovora. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Te se obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.
2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti koje bi dovele do otkrivanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne, ili trgovačkih postupaka ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (*ordre public*).

Članak 27.
Članovi diplomatskih misija i konzularnih ureda

Odredbe ovoga Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.
Stupanje na snagu

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana od datuma primitka zadnje obavijesti kojom jedna država ugovornica diplomatskim putem izvještava drugu da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Odredbe ovog Ugovora će se primijeniti:
 - a) na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi iza godine u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu;
 - b) na druge poreze na dohodak, na poreze koji se obračunavaju za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja kalendarske godina koja slijedi iza godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu.

Članak 29.
Prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi sve dok jedna od država ugovornica ne dostavi, diplomatskim putem, pisanu obavijest o namjeri otkazivanja Ugovora drugoj državi ugovornici na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini nakon isteka razdoblja od pet godina od dana stupanja na snagu.
2. Odredbe ovog Ugovora više neće imati učinka:
 - a) na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi iza godine u kojoj je dostavljena takva obavijest;
 - b) na druge poreze na dohodak, na poreze koji se obračunavaju za bilo koju poreznu godinu na ili nakon 1. siječnja kalendarske godina koja slijedi iza godine u kojoj je obavijest o otkazu dostavljena.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Zagrebu dana 26. rujna 2006., koji odgovara 4 Tishrei danu 5767 godine Hebrejskog kalendara, u dva izvornika, na hrvatskom, hebrejskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju različitog tumačenja hrvatskog i hebrejskog teksta, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku:

Ivan Šuker, v.r.
ministar financija

Za Državu Izrael:

Shmuel Meiom, v.r.
veleposlanik Države Izrael u Republici
Hrvatskoj

PROTOKOL**IZMEĐU
Republike Hrvatske
i
Države Izrael**

Republika Hrvatska i Država Izrael prilikom potpisivanja Ugovora između dviju država o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, koji je potpisan u _____, na dan _____ dogovorile su se da slijedeće odredbe čine sastavni dio navedenog Ugovora.

1. U članku 3.

U slučaju Izraela, pojam „zakon“ u članku 3. stavku 2. obuhvaća propise, pravilnike, upravne naputke i sudske odluke Države Izrael.

2. Porezna oslobođenja

Oslobođenja predviđena ovim Ugovorom, koja porezna tijela države ugovornice odobre rezidentu druge države ugovornice, uvjetovana su podnošenjem potvrde o rezidentnosti i potvrde o odgovarajućem dohotku, koje potpisuju porezna tijela te države ugovornice.

3. Sprječavanje porezne utaje i/ili neplaćanja poreza

Ovaj Ugovor ne sprječava države ugovornice od primjene domaćih propisa o sprječavanju porezne utaje i/ili izbjegavanju plaćanja poreza.

4. Stvarni korisnik

Podrazumijeva se da pogodnosti omogućene ovim Ugovorom ne pripadaju osobi koja nije stvarni korisnik dijelova dohotka ostvarenih u drugoj državi ugovornici.

Sastavljeno u Zagrebu dana 26. rujna 2006., koji odgovara 4 Tishrei danu 5767 godine Hebrejskog kalendara, u dva izvornika, na hrvatskom, hebrejskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju različitog tumačenja hrvatskog i hebrejskog teksta, mjerodavan je engleski tekst.

*Za Republiku Hrvatsku:
Ivan Šuker, v.r.
ministar financija*

*Za Državu Izrael:
Shmuel Meiom, v.r.
veleposlanik Države Izrael u Republici
Hrvatskoj*

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti, u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Države Izrael o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, potpisan u Zagrebu 26. rujna 2006., na hrvatskom, hebrejskom i engleskom jeziku, čime se izražava i formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Ugovorom.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju sadrži tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Države Izrael o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđeno je da je za provedbu Zakona nadležno središnje tijelo državne uprave nadležno za financije.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da će se podatak o stupanju na snagu Ugovora između Republike Hrvatske i Države Izrael o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu objaviti u skladu s člankom 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegova stupanja na snagu.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se stupanje na snagu Zakona.